

na
bu
ta
ca

ButacaZero presenta

na butaca
fantasía nº 3 en Dor Maior

en escena
pepa barreiro

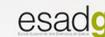
dramaturxia e dirección
sther f. carrodeguas

luz e audiovisuais
laura iturralde

unha produción

co apoio de

SENSIBILIZACIÓN

O propio contido da obra funciona como sensibilizador con respecto á realidade das doenzas relacionadas co esquecemento, tanto para adultos como para o alumnado de 3º, 4º da ESO e/ou Bacharelato.

TEATRO-FORO

As representacións teatrais para adolescentes complementáanse cun Teatro-Foro posterior, deseñado pola psicóloga social Amantia Colleo, centrado non só na enfermidade senón tamén filosoficamente. Que é o normal? E a desexabilidade social? Un xeito divertido de facer que a peza vaia máis alá.

O TEXTO

O texto, publicado por Galaxia cunha edición ben coidada, tamén pode servir como complemento perfecto para traballar na aula ou fóra dela.

OBRA DOIROS DE TEATRO E MEMORIA

O proxecto complementáse con obradoiros de Teatro e Memoria cos que se pode traballar con diferentes colectivos (grupos de envellecemento activo, coidadores e coidadoras, adolescentes...). Unha maneira de aproveitar as ferramentas teatrais para mellorar a memoria... e a vida!

na butaca

fantasía n*3 en Dor Maior

na butaca

fantasía n*3 en Dor Maior

O proxecto NA BUTACA nace da convivencia persoal con persoas afectadas de demencia senil. Esther F. Carrodegua e Pepa Barreiro xúntanse para, dende o amor, falar en escena dunha realidade tan marxinal como habitual. Do encontro nace un texto tan poético como optimista, aínda que tamén duro por momentos. Un texto que, ademais, se fai carne grazas ao teatro.

NA BUTACA é unha peza de teatro que aborda de maneira poética o tema do esquecemento: concretamente, o esquecemento como doenza tipo demencia ou alzhéimer que adoita instalarse nas mentes de persoas de certa idade. A obra, partindo da idea do vivir no presente desa personaxe que está esquecida (perdida do seu pasado e do seu futuro) achéganos a unha realidade que por veces nos amosa paz e outras anguria; felicidade ou rabia. E xunto a ela imos do cómico ao escatolóxico pasando polo transcendente.

NA BUTACA remata por ser un alegato –poético– a favor da vida vivida no presente. Ao fin e ao cabo, quen non pensou algunha vez que o esquecemento nos faría máis felices?

na butaca

fantasía n*3 en Dor Maior

EN ESCENA Pepa Barreiro
TEXTO E DIRECCIÓN Esther F. Carrodegua
LUZ E AUDIOVISUAIS Laura Iturralde
TRABALLO CORPORAL Olga Cameselle
TRABALLO VOCAL Cristina Domínguez
FOTOGRAFÍAS Lara Bacelo e Merce Ares

UNHA PRODUCCIÓN ButacaZero

+ INFO

<http://butacazero.wixsite.com/butacazero>

<https://www.facebook.com/ButacaZero/>

<https://www.facebook.com/nabutaca>

CONTRATACIÓN

981582836

info@culturactiva.org

www.culturactiva.org